

MÓDL SIĘ I PRACUJ

TYGODNIK PARAFII PW. ŚW. PIOTRA I PAWŁA W KRAKOWIE-TYŃCU - Nr 11 (284) 18 Marca 2018

BEATYFIKACJA SŁUŻEBNICY BOŻEJ HANNY CHRZANOWSKIEJ

28.04.2018 / 10⁰⁰ / SANKTUARIUM BOŻEGO MIŁOSIĘRDZIA
chrzanowska.diecezja.pl

Czytania mszalne na 5. Niedzielę Wielkiego Postu, rok B

Pierwsze czytanie

Nowe przymierze

Pan mówi: «Oto nadchodzą dni, kiedy zawrę z domem Izraela i z domem Judy nowe przymierze. Nie takie jak przymierze, które zawarłem z ich przodkami, kiedy ująłem ich za rękę, by wyprowadzić z ziemi egipskiej. To moje przymierze złamali, mimo że byłem ich władcą, mówi Pan.

Lecz takie będzie przymierze, jakie zawrę z domem Izraela po tych dniach, mówi Pan: Umieszczę swe prawo w głębi ich jestestwa i wypiszę na ich sercach. Będę im Bogiem, oni zaś będą Mi ludem.

I nie będą się musieli wzajemnie pouczać, mówiąc jeden do drugiego: Poznajcie Pana! Wszyscy bowiem od najmniejszego do największego poznają Mnie, mówi Pan, ponieważ odpuszczę im występki, a o grzechach ich nie będę już wspominał». (Jr 31,31-34)

Psalm responsoryjny

Ref.: Stwórz, o mój Boże, we mnie serce czyste.

Zmiłuj się nade mną, Boże, w łaskawości swojej, * w ogromie swej litości zglądź moją nieprawość. / Obmyj mnie zupełnie z mojej winy * i oczyść mnie z grzechu mojego.

Stwórz, Boże, we mnie serce czyste * i odnow we mnie moc ducha. / Nie odrzucaj mnie od swego oblicza * i nie odbieraj mi świętego ducha swego.

Przywróć mi radość Twojego zbawienia * i wzmocnij mnie duchem ofiarnym. / Będę nieprawych nauczał dróg Twoich * i wrócę do Ciebie grzesznicy.

Drugie czytanie

Chrystus stał się sprawcą zbawienia wiecznego

Bracia:

Chrystus z głośnym wołaniem i płaczem, za swych dni doczesnych, zanosił gorące prośby i błagania do Tego, który mógł Go wybawić od śmierci, i został wysłuchany dzięki swej uległości.

I chociaż był Synem, nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał. A gdy wszystko wykonał, stał się sprawcą zbawienia wiecznego dla wszystkich, którzy Go słuchają. (Hbr 5,7-9)

Ewangelia

Ziarno, które wpadłszy w ziemię obumrze, przynosi plon obfity

Wśród tych, którzy przybyli, aby oddać pokłon Bogu w czasie święta, byli też niektórzy Grecy. Oni więc przystąpili do Filipa, pochodzącego z Betsaidy Galilejskiej, i prosili go, mówiąc: «Panie, chcemy ujrzeć Jezusa». Filip poszedł i powiedział Andrzejowi. Z kolei Andrzej i Filip poszli i powiedzieli Jezusowi.

A Jezus dał im taką odpowiedź: «Nadeszła godzina, aby został otoczony chwałą Syn Człowieczy. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeśli ziarno pszenicy, wpadłszy w ziemię, nie obumrze, zostanie samo jedno, ale jeśli obumrze, przynosi plon obfity. Ten, kto kocha swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne. Kto zaś chciałby Mi służyć, niech idzie za Mną, a gdzie Ja jestem, tam będzie i mój sługa. A jeśli ktoś Mi służy, uczci go mój Ojciec.

Teraz dusza moja doznała lęku i cóż mam powiedzieć? Ojczy, wybaw

Mnie od tej godziny. Ależ właśnie dlatego przyszedłem na tę godzinę. Ojcie, wsław imię Twoje!»

Wtem rozległ się głos z nieba: «Już wsławiłem i jeszcze wsławię». Stojący tłum to usłyszał i mówił: «Zagrzmiało!» Inni mówili: «Anioł przemówił do Niego». Na to rzekł Jezus: «Głos ten rozległ się nie ze względu na Mnie, ale ze względu na was. Teraz odbywa się sąd nad tym światem. Teraz władca tego świata zostanie wyrzucony precz. A Ja, gdy zostanę nad ziemię wywyższony, przyciągnę wszystkich do siebie».

To mówił, oznaczając, jaką śmiercią miał umrzeć. (J 12,20-33)

Rozważanie

Na początku naszego rozważania przypomnijmy, że po czterech tygodniach Wielkiego Postu, które przede wszystkim akcentowały wezwanie do osobistego nawrócenia i pokuty, od V Niedzieli Wielkiego Postu rozpoczyna się okres rozważanie Męki Pana Jezusa. Jeśli nie zachowamy tego porządku oraz czasowej proporcji, grozi nam niebezpieczeństwo czułościwego patrzenia na Chrystusowe cierpienie, które może jakoś poruszyć emocje, ale z pewnością nie dotrze do naszej woli, mogącej wpłynąć na przemianę serca. Nie chodzi bowiem o to, abyśmy współczuli Cierpiącemu, ale zrozumiałwszy, że On oddał swoje życie ze względu na nas, zmieniali radykalnie swoje postępowanie – nawet jeśli będzie to nas bardzo dużo kosztowało.

Spójrzmy teraz na fragment Ewangelii. Jak zawsze warto osadzić go w kontekście całej księgi, gdyż wtedy dopiero nabiera pełnego znaczenia i zaczyna błyszczeć jak szlachetny kamień osadzony w cennej oprawie. Mowa Pana Jezusa skierowana do otaczających go ludzi (wśród nich byli

też Grecy, a mogli to być *bojący się Boga* poganie oraz żydzi żyjący w diasporze, czyli rozproszeni wśród innych narodów i niemówiący w języku aramejskim, jakim posługiwali się mieszkańcy Palestyny), którzy przybyli na święto Paschy do Jerozolimy ma miejsce w chwili, gdy okoliczności prowadzą już bezpośrednio do wydarzenia na Golgocie (redaktorzy *Biblii Tysiąclecia* nadali tej części księgi tytuł: *Męka i Zmartwychwstanie Pana Jezusa. Wypadki poprzedzające*), bowiem po wskrzeszeniu Łazarza – opisanym w poprzedzającym rozdziale – Sanhedryn podjął już decyzję, że sprawca tego wydarzenia musi umrzeć. Jezus zaś, świadom swojej misji podąży tą drogą, aby wszystko się wypełniło, zgodnie z wolą Bożą, którą nieświadomie realizują również przywódcy ludu. Po wstępnie wydanym wyroku, widzimy więc Go, jak wraz z uczniami podąży ku Jerozolimie, zatrzymując się jeszcze na chwilę w domu Łazarza w Betanii, gdzie na Jego cześć zostaje wydana uczta, aby następnie uroczyście wjechać do Miasta, mimo iż wielu uważało, że będzie się raczej ukrywał, gdyż *Arcykapłani i faryzeusze wydali polecenie, aby każdy, ktokolwiek będzie wiedział o miejscu Jego pobytu, doniósł o tym, by można było Go pojmać* (J 11,57).

W tej szczególnej sytuacji – z jednej strony fetowany przez lud, a z drugiej poszukiwany przez władzę – Pan Jezus zapowiada, że rozpoczyna się *Jego godzina*. Określenie to – obecne w janowej Ewangelii już od jej pierwszych kart, a dokładnie od wesela w Kanie Galilejskiej, podczas którego powiedział On do Maryi: *Niewiasto? [Czy] jeszcze nie nadeszła godzina moja?* (J 2,4) – oznacza to wszystko, co stanowi istotę misji mesjańskiej, a wy-

raza się w Jego wywyższeniu na krzyżu, którego konsekwencją będzie *otoczenie chwałą Syna Człowieczego* przez Ojca oraz *przyciągnięcie wszystkich* do Niego.

Jednak droga którą kroczy Pan Jezus jest zupełnie inna niż ta, którą Jego słuchacze byli w stanie sobie wyobrazić. W następującym po słowach Nauczyciela pytaniu, w następnym fragmencie Ewangelii, zastanawiają się oni bowiem, jak pogodzić zapowiedź śmierci na krzyżu z tym, o czym byli przekonani, że *Mesjasz ma trwać na wieki* (J 12,34). W stwierdzeniu tym można zauważyć przeświadczenie, któremu niestety my niejednokrotnie również czasem ulegamy, że wszystko, co dotyczy ludzkiego bytowania dokonuje się wyłącznie w przestrzeni rzeczywistości doczesnej. Tymczasem Pan Jezus, posługując się prostym obrazem z życia rolników, bardzo wyraźnie wskazuje, że *jeśli ziarno pszenicy, wpadłszy w ziemię, nie obumrze, zostanie samo jedno, ale jeśli obumrze, przynosi plon obfity*. Tak więc jak przysypane ziemią ziarno, wydaje się być stracone, gdy tymczasem wyrasta z niego kłos bogaty w wiele ziaren, tak i człowiek, który gotów jest *iść za Jezusem*, może spodziewać się nagrody od Ojca. Ten zaś, który będzie skupiał się tylko na tym, aby jak najwięcej korzyści wyciągnąć z doczesności, będzie jak ziarno, które rolnik zachowa w domu – zostanie ono zjedzone, lub zgnije, ale na pewno nie da nowego życia.

Przez swoje wywyższenie – jak już to wcześniej zaznaczyliśmy – Jezus *przyciągnie wszystkich do siebie*. Tę, rodzącą się, szczególną więź z Nim, zapowiedział już starotestamentalny prorok Jeremiasz, który mówiąc o *nowym przymierze* opisuje je słowami: *Będę im Bogiem, oni zaś będą Mi ludem*.

Ów żyjący w VI w. przed Chrystusem prorok, pełniący swoją misję w szczególnie trudnym dla narodu wybranego czasie, gdy nieuchronnie zbliża się jego całkowita klęska, będąca – patrząc przez pryzmat życia religijnego – wynikiem braku wierności Bogu, prorokuje mu nową nadzieję, której Izrael doświadczy po tych dniach smutku.

To zapowiadane *nowe przymierze*, podobnie jak zawarte przez Mojżesza na Synaju, będzie zapisane przez Boga, jednak już nie na kamiennych tablicach, ale na żywych tablicach serc (2 Kor 3,3) to znaczy *w głębi ich jestestwa*. Nowe Prawo Bożego przymierza nie będzie więc już dla człowieka czymś zewnętrznym, co dopiero musi przyjąć i sobie przyswoić, ale stanowić będzie integralną część jego osoby. Dla nas, przyzwyczajonych do tego, że „prawo jest po to, aby je omijać” stwierdzenie to wydawać się może nieco dziwne, ale właśnie to jest najlepszy miernik naszej więzi z Bogiem – na ile Jego prawo jest moje? na ile uważam je za własne i się nim kieruję? Nie chodzi jednak o zbiór przepisów, ale o tę szczególną więź wyrażoną w słowach: *Będę im Bogiem, oni zaś będą Mi ludem*.

Wspomniana więź nie tworzy się jednak automatycznie, ale musi być wynikiem osobistego doświadczenia – poznania. Bowiem zgodnie z zapowiedzią proroka ludzie *nie będą się musieli wzajemnie pouczać, mówiąc jeden do drugiego: Poznajcie Pana!*, gdyż będą Go naprawdę znali. Drogą zaś do tego poznania będzie *odpuszczenie występków* przez Boga, czyli Jego miłosierdzie. Nie tyle jednak jest tu ważny obiektywny fakt, ale jego subiektywne przyjęcie. Naj-

ważniejsze jest, aby człowiek, w swoim życiu, doświadczony własnej słabości i grzeszności (wezwanie pierwszych czterech tygodni Wielkiego Postu) dostrzegł, że ofiara Chrystusa na krzyżu jest zapłatą za jego niewierności (treść drugiej części tego okresu liturgicznego).

Uzupełnieniem pierwszego czytania i duchową medytacją nad nim stanowi psalm responsoryjny, który tym razem został zaczerpnięty z *Psalmu 51*, będący poruszającą modlitwą *Dawida, gdy przybył do niego prorok Natan po jego grzechu z Batszebą* (51,1-2). W pieśni tej ów władca – wielki grzesznik, ale i wielki pokutnik, doświadczający Bożego miłosierdzia – woła: *Stwórz, o mój Boże, we mnie serce czyste*. My także możemy tę modlitwę uczynić własną, prosząc, abyśmy mogli doświadczyć Jego przebaczącej miłości.

Na koniec zatrzymajmy się jeszcze na drugim czytaniu, zaczerpniętym z *Listu do Hebrajczyków*, który ukazuje Chrystusa jako *Arcykapłana dóbr przyszłych* (Hbr 9,11), wypełniającego swoją misję kapłańską przez złożenie ofiary z samego siebie.

W tekście tym zwróćmy uwagę na jedno, szczególnie zdanie. Czytamy, że *Chrystus [...] zanosił gorące prośby i błagania do Tego, który mógł Go wybawić od śmierci, i został wysłuchany dzięki swej uległości*. Zdanie to wydaje się jakąś pomyłką, bo przecież dobrze wiemy, iż nawet modlitwa w Ogrójcu (*Ojcze, jeśli chcesz, zabierz ode mnie ten kielich*) wydawała się pozostać bez odpowiedzi. Jednak jeśli wczytamy się dobrze w tekst, zauważymy, że treścią jesusowych modlitw nie była próba uniknięcia krzyża, ale błaganie o wsparcie, w doskonałym pełnieniu woli Ojca. Prośba ta została wysłuchana, a *On nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał*. Tego też pragnie nauczyć każdego z nas.

Zatem, uświadomiwszy sobie, że dzięki zbawczej ofierze Chrystusa, Ojciec zawarł z nami *nowe przymierze*, a swoje prawo wypisał w *głębi naszego jestestwa*, prośmy Go, by odnowił w nas *moc ducha*, dając *serce czyste*, abyśmy słuchając Go zostali przyciągnięci do Tego, który został *nad ziemię wywyższony* i przez to stali się uczestnikami *zbawienia wiecznego*.

o. Andrzej OSB

Rozważania Parafian

Człowiek lubi posiadać – wtedy czuje się szczęśliwy. Można posiadać majątek, pieniądze, ale to może nie dawać szczęścia. Co innego jak mamy rodziców, męża/żonę, dzieci, przyjaciół. Jeśli kogoś tracimy to czujemy ból – im bardziej kochamy, tym bardziej cierpimy, buntujemy się, jesteśmy nieszczęśliwi. Tymczasem Pan Jezus mówi: Jeśli ziarno pszenicy, wpadłszy w ziemię, nie obumrze, zostanie samo jedno, ale jeśli obumrze, przynosi plon obfity. Ten, kto kocha swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne. Jeśli traktuję swoje życie jako posiadanie, to tracę je. Jeśli zrezygnuję z traktowania życia, bliskich ja swojej własności i będę żyć tak, by być dla innych, by innych uszczęśliwiać, to moje życie stanie się wówczas życiem wiecznym.

Parafianin

Z nauczania papieża

MSZA ŚW. – LITURGIA EUCHARYSTYCZNA: OJCZE NASZ I ŁAMANIE CHLEBA KATECHEZA ŚRODOWA(14 MARCA 2018 R.)

Drodzy bracia i siostry!

Kontynuujemy cykl katechez na temat Mszy św. Podczas Ostatniej Wieczerzy, po tym gdy Jezus wziął chleb i kielich wina i składał dziękczynienie Bogu, wiemy, że „połamał chleb”. Działaniu temu odpowiada w liturgii eucharystycznej Mszy św. łamanie Chleba, poprzedzone modlitwą, której nauczył nas Pan, czyli Ojcze nasz.

W ten sposób rozpoczynają się podczas Mszy św. obrzędy Komunii św., kontynuując uwielbienie i błaganie Modlitwy eucharystycznej poprzez wspólne odmawianie „Ojcze nasz”. Nie jest to jedna z wielu modlitw chrześcijańskich, lecz modlitwa dzieci Bożych. Jest to wspaniała modlitwa, której nauczył nas Jezus. Rzeczywiście, „Ojcze nasz” przekazana nam w dniu naszego chrztu sprawia, że rozbrzmiewają w nas te same uczucia, jakie były w Jezusie Chrystusie. Odmawiając „Ojcze nasz” modlimy się tak, jak modlił się Jezus. Nauczył jej nas, gdy uczniowie prosili. „Panie, naucz nas się modlić, jak i Jan nauczył swoich uczniów” (Łk 11,1). Wspaniale jest modlić się tak, jak modlił się Jezus. Pouczenie przez Jezusa – jak mówimy- ośmielamy zwrócić się do Boga nazywającego go „Ojcem”, ponieważ odrodziliśmy się jako Jego dzieci przez wodę i Ducha Świętego (por. Ef 1,5). Prawdę mówiąc nikt nie mógłby nazwać Go „Abba” – Ojcze nie będąc zrodzonym przez Boga,

bez natchnienia Ducha, jak naucza św. Paweł (por. Rz 8,15). Jakże często spotykamy jednak ludzi, którzy odmawiają „Ojcze nasz” i nie wiedzą, co mówią. Czy czujesz, że gdy mówisz „Ojcze” – On jest twoim Ojcem, Ojcem ludzkości, Ojcem Jezusa Chrystusa, trwasz w relacji z tym Ojcem? – Oj nie, wcale o tym nie myślałem – Masz relację z tym Ojcem, łączymy się z miłującym nas Ojcem. Tą relacją, dziecięctwem Bożym obdarza nas Duch Święty. Chodzi o to poczucie bycia dziećmi Bożymi. Jakaż lepsza modlitwa niż ta nauczana przez Jezusa może nas przygotować na sakramentalną komunie z Nim? Oprócz Mszy św. „Ojcze nasz” odmawiamy rano i wieczorem, w Jutrzni i Nieszporach. W ten sposób synowska postawa wobec Boga i braterstwo z bliźnim przyczyniają się do nadania naszym dniom formy chrześcijańskiej.

W Modlitwie Pańskiej – Ojcze nasz - prosimy o „chleb powszedni”, w którym dostrzegamy szczególne odniesienie do chleba eucharystycznego, którego potrzebujemy, aby żyć jako dzieci Boże. Błagamy także o „odpuszczenie naszych win”, a żeby być godnymi otrzymania Bożego przebaczenia zobowiązujemy się przebaczyć naszym winowajcom – to nie jest łatwe. To łaska, o którą musimy prosić: „Panie naucz mnie przebaczać, taj jak Ty mnie prze-

baczyłeś!”. Ale jest to łaska, o naszych siłach nie możemy tego dokonać. Przebaczenie jest łaską Ducha Świętego. Tak więc „Ojcze nasz”, otwierając nam serca na Boga, dysponuje nas także do braterskiej miłości. Na koniec prosimy Boga, aby „uwolnił nas od zła”, które oddziela nas od Niego i od naszych braci. Rozumiemy dobrze, że są to prośby bardzo stosowne, aby przygotować nas do Komunii Świętej (por. Wprowadzenie Ogólne do Mszału Rzymskiego, 81).

Rzeczywiście to, o co prosimy w „Ojcze nasz”, jest kontynuowane w modlitwie kapłana, który w imieniu wszystkich błaga: „Wybaw nas, Panie, od zła wszelkiego i obdarz nasze czasy pokojem”. A następnie otrzymuje rodzaj pieczęci w obrzędzie pokoju: po pierwsze modlimy się do Chrystusa, aby dar Jego pokoju (por. J 14,27) – tak różnego od tego, który daje świat – sprawił wzrost Kościoła w jedności i pokoju zgodnie z Jego wolą. Następnie, wymieniając między sobą konkretny znak, wyrażamy „trwającą w Kościele komunię i miłość, zanim przyjmimy Najświętszy Sakrament” (Wprowadzenie Ogólne do Mszału Rzymskiego, 82). W obrzędzie rzymskim przekazanie sobie znaku pokoju, umieszczone od czasów starożytnych przed Komunią św. jest przyporządkowane Komunii eucharystycznej. Zgodnie z napomnieniem św. Pawła nie możemy mieć udziału w jednym Chlebie, czyniącym nas jednym Ciałem w Chrystusie, nie uznając siebie połączonymi przez miłość braterską (por. 1 Kor 10,16-17; 11,29). Pokój Chrystusa nie może zakorzenić się w sercu niezgodnym do życia braterstwem i odtwo-

rzenia go, po zadanej mu ranie. Pokojem obdarza nas Pan. Również Pan daje nam łaskę przebaczenia naszym winom, albo poróżniliśmy się.

Po znaku pokoju następuje łamanie chleba, które od czasów apostoelskich dało nazwę całej celebracji Eucharystii (por. Wprowadzenie Ogólne do Mszału Rzymskiego, 83; Katechizm Kościoła Katolickiego, 1329). Łamanie Chleba dokonane przez Jezusa podczas Ostatniej Wieczerzy jest gestem objawiającym, który pozwolił uczniom rozpoznać Go po zmartwychwstaniu. Przypomnijmy uczniom z Emaus, którzy mówią o spotkaniu ze Zmartwychwstałym, opowiadają jak „poznali Go przy łamaniu chleba” (Łk 24,30-31.35).

Łamaniu Chleba eucharystycznego towarzyszy przyzywanie „Baranka Bożego”, postaci, przez którą Jan Chrzciciel wskazał w Jezusie Tego, „który gładzi grzech świata” (J 1,29). Biblijny obraz baranka mówi o odkupieniu (por. Wj 12,1-14; Iz 53,7; 1 P 1,19; Ap 7,14). W Chlebie eucharystycznym, łamanym za życie świata, zgromadzenie modlitewne rozpoznaje prawdziwego Baranka Bożego, to znaczy Chrystusa Odkupiciela, i prosi Go: „Zmiłuj się nad nami ... obdarz nas pokojem”

„Zmiłuj się nad nami”, „obdarz nas pokojem” to wezwania, które od modlitwy „Ojcze Nasz” po łamaniu Chleba pomagają nam dysponować duszę do udziału w uczcie eucharystycznej, będącej źródłem komunii z Bogiem i z braćmi.

Nie zapominajmy o wspaniałej modlitwie, której nauczył nas Jezus, poprzez którą modlił się do Ojca, a która przygotowuje nas na Komunię św.

KOMUNIKAT Z 378. ZEBRANIA PLENARNEGO KONFERENCJI EPISKOPATU POLSKI

378. Zebranie Plenarne Konferencji Episkopatu Polski odbyło się w dniach 13-14 marca 2018 r. w Warszawie. Obradami kierował abp Stanisław Gądecki, przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski. W zebraniu wzięli udział abp Salvatore Pennacchio, Nuncjusz Apostolski w Polsce. W obradach uczestniczyli także reprezentanci episkopatów z Białorusi, Czech, Kazachstanu, Litwy, Mołdawii, Niemiec, Skandynawii, Ukrainy, Węgier i Włoch.

1. Zebranie Plenarne Konferencji Episkopatu Polski zostało zwołane w piętą rocznicę wyboru na Stolicę Piotrową papieża Franciszka. Z tej okazji biskupi polscy celebrowali Mszę Świętą w intencji Ojca Świętego w Świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie pod przewodnictwem Nuncjusza Apostolskiego w Polsce abp. Salvatore Pennacchio, z udziałem przedstawicieli władz państwowych, korpusu dyplomatycznego i licznie zgromadzonych wiernych. Konferencja Episkopatu Polski wyraziła wdzięczność Ojcu Świętemu za stałą troskę o Kościół w Polsce, kanonizację św. Jana Pawła II, za wizytę w naszej Ojczyźnie, Światowe Dni Młodzieży w Krakowie, za pasterskie nauczanie oraz za przykład wrażliwości na ubogich i potrzebujących. W imieniu Kościoła katolickiego w Polsce biskupi obiecują dalszą modlitwę w intencji papieża Franciszka i zapewniają o synowskim oddaniu.

2. Włączając się w dzieło obchodów 100. rocznicy odzyskania Niepodległości przez Polskę, podjęto refleksję historyczną nad rolą Kościoła w rozwoju duchowości Polaków i pielęgnowaniu polskości w okre-

sie niewoli narodowej. Zwracano uwagę na znaczenie wspólnoty Kościoła katolickiego w zachowaniu wartości narodowych w czasach niewoli oraz z uznaniem wspomniano przywiązanie Polaków do wiary. Podkreślana była nieoceniona rola duchownych, dzięki którym na wszystkich etapach dziejów kształtowane były zasady odpowiedzialnego życia publicznego, chroniona godność człowieka i rozwijane nowe formy społecznego zaangażowania.

3. Trwa pogłębiona refleksja nad formami troski o małżeństwo i rodzinę w świetle adhortacji *Amoris laetitia*. Zachowując nauczanie Kościoła, biskupi zwracają uwagę na konieczność towarzyszenia małżeństwom, zarówno na drodze ich wierności sakramentalnej, jak i w rozeznawaniu ich sytuacji nieregularnych. Podkreślając niezastąpioną rolę sakramentu małżeństwa, dziękują małżonkom za ich świadectwo trwałej miłości i zaangażowanie w życie Kościoła.

4. Przypominając o konieczności bezwarunkowego szacunku należnego każdej istocie ludzkiej we wszystkich chwilach jej istnienia (por. *Dignitas personae*, 10), biskupi apelują o niezwłoczne podjęcie prac legislacyjnych nad projektem obywatelskim „Zatrzymaj aborcję”.

5. W październiku br. w Rzymie odbędą się Synod Biskupów na temat młodzieży. Księża Biskupi zapoznali się z wynikami ankiety, która została przeprowadzona na polecenie Sekretariatu Synodu wśród polskich diecezji oraz wynikami ankiety internetowej wypełnianej bezpośrednio przez młodzież. Zaprezentowano inicjatywę czuwania modlitewnego w in-

tencji Synodu, które będzie miało miejsce na Jasnej Górze w dniach prac synodalnych od 3 do 28 października. Modlitwa będzie animowana przez duszpasterstwa młodzieżowe i powołaniowe z całej Polski. Przedstawiono także stan przygotowań do Światowych Dni Młodzieży w Panamie.

6. W związku z powracającą kwestią relacji polsko-żydowskich biskupi odwołali się do słów św. Jana Pawła II, skierowanych w Warszawie do wspólnoty żydowskiej: „Narody cywilizacji chrześcijańskiej podjęły żmudną pracę wykorzeniania ze swojej mentalności wszelkich niesprawiedliwych uprzedzeń wobec Żydów oraz innych przejawów antysemityzmu” (9.06.1991). Wskazali również na heroiczne postawy Polaków, którzy ryzykując życiem, pomagali prześladowanym Żydom podczas II wojny światowej. W tym duchu biskupi widzą konieczność kontynuowania dialogu polsko-żydowskiego opartego na prawdzie, zaufaniu i wzajemnym szacunku. Przypominają, że wszelkie formy antysemityzmu są sprzeczne z zasadami chrześcijańskiej miłości bliźniego. Podkreślają jednocze-

śnie, że istnieje potrzeba modlitwy w intencji przyszłości relacji polsko-żydowskich, aby nie zostało zatraczone wszelkie dobro wypracowane wspólnym wysiłkiem ludzi dobrej woli, Polaków i Żydów.

7. Konferencja Episkopatu Polski wyraziła wdzięczność Katolickiej Agencji Informacyjnej za 25 lat działalności. Ponadto zostały poruszone kwestie dotyczące m.in. duszpasterstwa polonijnego, formacji seminarnej i ekumenizmu. Zachęcono również do włączenia się w Narodowy Program Trzeźwości i do przeciwdziałania wszelkim uzależnieniom.

Biskupi dziękują duszpasterzom za ofiarną posługę w Wielkim Poście i życzą wszystkim wiernym owocnego przeżycia tego czasu. Z okazji zbliżających się Świąt Wielkanocnych składają serdeczne życzenia. Niech świętowanie zmartwychwstania Chrystusa napełnia nas wszystkich mocą Ducha Świętego.

Podpisali:

*Pasterze Kościoła katolickiego w Polsce
obecni na 378. Zebraniu Plenarnym
Konferencji Episkopatu Polski*

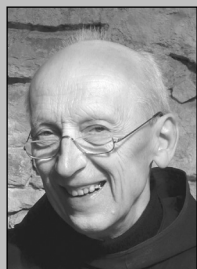
COŚ I NIC

człowiek
mówią mędracy
jest światem w świecie
koncentracją całej rzeczywistości

Bóg
mówią mistycy
jest czymś takim
czego Nic
wypełnia cały świat
a czego Coś jest nigdzie

Tyniec, marzec 2017

Fryderyk Hunia

O. Leon Knabit OSB

JESZCZE O NIEDZIELI

Przy okazji wprowadzenia niedziel wolnych od handlu, warto przypomnieć o co właściwie w niedzielę chodzi. Wierzymy, że Pan Bóg stworzył świat. Opis stworzenia świata w Piśmie Świętym jest tak przedstawiony, żeby przekazać ludziom, iż trzeba sześć dni pracować, a siódmego dnia odpoczywać. I tak w Starym Testamencie dla Izraelitów dniem wypoczynku był szabat, sobota, a w Nowym Testamencie jest nim niedziela – Dzień Pański, bo w nim Jezus zmartwychwstał, w nim zesłał Ducha świętego, a jest to też pierwszy dzień stworzenia. W ten sposób oddajemy szczególną cześć całej Trójcy Świętej. Jest to więc dzień święty, kiedy to człowiek utrudzony tygodniową pracą, ma odpocząć, a jednocześnie zwrócić się do Boga, by Mu podziękować i poprosić o siły na kolejny tydzień. Uświęcamy ten dzień spotkaniem wspólnoty Kościoła na Eucharystii – na Mszy Świętej. Jest to obowiązek katolika pod grzechem ciężkim. Nie osądzamy tych, którzy z własnej winy opuszczają Mszę Świętą, ale wiemy, że jest to świadectwo, iż człowiekowi na pełnym uczestnictwie w życiu Kościoła nie zależy. We Mszy św. Chrystus ponawia ofiarę z siebie dla naszego zbawienia. To jest nasza sprawa. Dołączamy nasz dar – materialny i samego siebie. Jesteśmy kochani i tę miłość chcemy okazać Bogu. Sam nakaz nie wystarczy. A jeszcze w dodatku bierzemy udział w nabożeństwie popołudniowym, czy to będą Gorzkie Żale, czy Majowe, Czerwcowe lub Różaniec. I nie jest o żadna dewocja, tylko wyraz wdzięcznej miłości względem Boga, który ma przygotowane łaski dla tych, którzy chcą święty dzień świecie spędzić. A o wypoczynku jeszcze będzie mowa.

Intencje mszalne z parafii

V Tydzień Wielkiego Postu
19-25 marca 2018

Pn 19 III	6 ³⁰	– o błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej dla rodzin Calików i Kwietniów † za śp. Józefa Daniela † za śp. Andrzeja Mleczeko
	18 ⁰⁰	† za śp. Józefę Spólnik i Józefa Spólnika
Wt 20 III	6 ³⁰	– o błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej i św. Józefa dla Aleksandry Frączkiewicz w czasie egzaminów – o potrzebne łaski i opiekę Matki Bożej dla misjonarza o. Albina Kolarskiego † za śp. Józefa Raputę
	18 ⁰⁰	† za śp. Franciszka Gałkę – od bratanicy z rodziną
Śr 21 III	6 ³⁰	– o potrzebne łaski i opiekę Matki Bożej dla ks. Pawła Łukaszk – o błogosławieństwo Boże dla rodziny † za śp. Jerzego Skalnego
	18 ⁰⁰	† za śp. Teodozję i Andrzeja Spólników
Czw 22 III	6 ³⁰	– o błogosławieństwo Boże dla rodziny † za śp. Emila Janeckiego w 3. rocznicę śmierci oraz jego rodziców † za śp. Janinę Kozieł – od syna Leszka z rodziną
	18 ⁰⁰	† za śp. Anielę i Karola Stępkowskich oraz Józefę i Jana Zajac
Pt 23 III	6 ³⁰	– o błogosławieństwo Boże i rozwiązanie węzłów dla rodzin: Migdalskich, Kozikowskich i Gizara † za śp. Janinę Kozieł – od syna Tomasza z rodziną † za śp. Danutę i Ryszarda oraz Janinę i Władysława
	17 ⁰⁰	† za śp. Teresę Studnicką – od syna Roberta z rodziną
Sb 24 III	6 ³⁰	– o dar zdrowia i opiekę Matki Bożej dla Anny Calik † za śp. Janinę Kozieł – od brata Józefa z rodziną † za śp. Kazimierę, Zdzisława, Teresę i Aleksandra
	18 ⁰⁰	† za śp. Małgorzatę Gąsiorek i jej dziadków
Nd 25 III	6 ³⁰	– o błogosławieństwo Boże w rocznicę ślubu Elżbiety i Kazimierza
	8 ³⁰	– W INTENCJI PARAFIAN
	10 ³⁰	– o błogosławieństwo Boże dla wnuka Krzysztofa w 1. rocznicę urodzin † za śp. Janinę Halinę Dąbek † za śp. Leszka Balona od brata Władysława z rodziną
	12 ³⁰	† za śp. Magdalenę Grabowską w rocznicę śmierci
	18 ⁰⁰	– o błogosławieństwo Boże dla rodziny Kowalskich

Kościół filialny św. Kazimierza (ul. Podgórk Tynieckie 96)

25 III	10 ⁰⁰	† za śp. Stanisława Koperkiewicza w 16. rocznicę śmierci
---------------	------------------	--

Kaplica Sióstr Oblatek Serca Jezusa (ul. Zagórze 11)

20 III	18 ⁰⁰	† za śp. zmarłe s. Józefy ze Zgromadzenia Sióstr Oblatek Serca Jezusa
---------------	------------------	---

Kompozycje z kościoła w Tyńcu
znajdują się na stronie: tynike.benedyktyni.com/1-2/

- W zeszłą niedzielę podczas zbiórki do puszek na paczki świąteczne dla osób potrzebujących z naszej parafii zebraliśmy 2853,41 zł. Bóg zapłać za złożone ofiary, które pomogą sfinansować przygotowanie ponad 50 paczek.
- Dzisiaj Mszą św. wieczorną rozpocznie się spotkanie Duszpasterstwa Młodzieży przy naszej parafii. Po jej zakończeniu będzie kontynuowane w salce parafialnej.
- Dnia 22 marca odbędzie się dzień otwarty szkoły w Specjalnym Ośrodku Szkolno-Wychowawczym nr 6 w Krakowie, przy ul. Niecałej 8. W Ośrodku kształcą się dzieci z wadą słuchu. Oferta edukacyjna kierowana jest do rodziców dzieci niesłyszących i słabosłyszących zainteresowanych miejscem w zerówce, szkole podstawowej i w klasach gimnazjalnych.
- W piątek 23 marca odbędzie się *Droga Krzyżowa ulicami Tyńca*. Przed jej rozpoczęciem – wyjątkowo o godzinie 17⁰⁰ – zostanie odprawiona wieczorna Msza św. Droga krzyżowa przejdzie w tym roku ul. Benedyktyńską, Lutego Tura, Heligundy, Walgierza Wdalego i Bogucianka. Zakończy się na środku Tyńca. Tego dnia nie będzie Mszy św. o godzinie 18⁰⁰.
- Także w piątek o godzinie 19⁰⁰ w Klubie Kultury odbędzie się spotkanie dla mieszkańców dotyczące budowy sieci światłowodowej.
- Za tydzień można będzie nabywać palmy przygotowane przez uczestników Wakacji tyńskich oraz ich rodziców. Zachęcamy do ich nabywania. Dochód posłuży dofinansowaniu naszego sierpniowego wyjazdu.
- Także w związku z niedzielą palmową Ksiądz Arcybiskup zaprasza młodzież na wspólne przeżywanie Światowego Dnia Młodzieży w wymiarze diecezjalnym. W tym roku odbędzie się on pod hasłem „Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga” i rozpocznie się 25 marca o godzinie 9⁴⁵ Mszą św. w Katedrze Wawelskiej. Następnie w ogrodach Seminarium Duchownego odbędzie się wspólny posiłek oraz koncert uwielbienia.

Rzymkokatolicka Parafia pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Krakowie-Tyńcu; 30-398 Kraków-Tyńiec, ul. Benedyktyńska 37 tel. 012-688-52-79 (kancelaria) parafia@benedyktyni.pl

Kancelaria parafialna: poniedziałek 19.00 – 19.30; środa 15.30 – 16.45; sobota 8.30 – 9.30 [Poza godzinami pracy kancelarii można zgłaszać pilne wezwania do chorych i sprawy pogrzebowe, dzwoniąc na numer kancelarii]. **Biurowa cmentarza:** poniedziałek – piątek 8.00 – 9.00 i 17.30 – 18.00; sobota 17.30 – 18.00; telefon do br. Jana: 510-026-400

Numer konta bankowego: Bank Pekao S.A. II O. w Krakowie: 36 1240 1444 1111 0000 0937 0997